

Resumé

Oscar Wilde má své pevné místo mezi spisovateli Viktoriánské doby potvrzené uznáním jak ze strany kritiků, tak veřejnosti. Obecně je na něj nahlíženo jako na rebelujícího dramatika, který nastavuje zrcadlo viktoriánské společnosti a ve svých hrách odkrývá její všelijaké chyby a nedostatky. Wilde nicméně nikdy zcela nezapadal do společnosti, kterou jako by rozebíral zevnitř. Narozen v Dublinu, jeho úhel pohledu byl odlišný od toho ryze Londýnského a jakkoliv se snažil zapadnout a stát se nedílnou součástí anglické společnosti, ta ho nikdy nepřijala, a nakonec ho ze svého středu vykázala a uvrhla do věznice v Readingu. Bohužel touto snahou proti sobě poštvál i část Irska a zejména Irská diaspora mu nikdy nepřestala vyčítat, že nenaplnil roli, kterou si pro něj mnozí její členové vysnili – syna, který bude kráčet ve šlépějích své matky, hrdé patriotky a básničky Speranzy. Wilde vždy věnoval většinu svého úsilí umění které považoval za krásné spíše než důležité. Nedávný výzkum však dokazuje, že tato obvinění nejsou zcela oprávněná a že Wilde ve svém díle dával své irství najevo více než by se na první pohled mohlo zdát. Často to však nebylo v jeho nejznámějších a komerčně nejúspěšnějších dílech. Tato práce zkoumá tři méně známé části jeho tvorby – první hru, pohádky a poezii – s cílem dokázat přítomnost irských témat a podrobně rozebrat jejich význam a dokázat tak, že Oscar Wilde je stejně tak irským autorem jako je dnes stále považován za anglického.

První kapitola poskytuje stručný úvod do problematiky a krátký historický a biografický přehled. Druhá kapitola rozebírá Wildovu dramatickou prvotinu, hru *Vera; or The Nihilists*, pro kterou mu inspirací byla jeho matka, Speranza. Ve třetí kapitole je pozornost věnována jeho dvěma kolekcím pohádek *The Happy Prince and Other Tales* a zejména pak *A House of Pomegranates*, o které se autor sám vyjádřil, že „není určena pro britské dítě ani veřejnost.“¹ Ve čtvrté kapitole jsou rozebrány Wildova kolekce básní *Poems* a jeho poslední báseň napsaná částečně ve vězení „The Ballad of Reading Gaol.“ Práce také nahlíží na Wildův vztah k Anglii, což je nezbytné k úspěšnému definování a pochopení jeho vztahu k Irsku. Koncept Anglie jako „dvojníka“ Irska, který Wilde celý život odmítal přijmout, je též prezentován. Práce čerpá se sekundární literaturou ve formě již vydaných kritických děl k danému tématu jako například *Wilde the Irishman* Jerushy McCormacka,² prameny z oboru irských studií jako je *The Irish Mind* Richarda Kearneyho³ či zdroje relevantní pro jednotlivé probírané žánry jako *The Redress of Poetry* Seamuse Heaneyho.⁴ Upřením pozornosti na méně známá a nekanonická díla si tato práce klade za cíl přispět k diskuzi čerstvým úhlem pohledu.

Klíčová slova: Oscar Wilde, Irsko, pohádky, drama, poezie, irská literatura

¹ David Stuart Davies, Afterword in *The Happy Prince and Other Stories* (London: CRW Publishing, 2008) 299.

² Jerusha McCormack, ed., *Wilde the Irishman* (London: Yale University Press, 1998).

³ Richard Kearney ed., *The Irish Mind* (Dublin: Wolfhound Press, 1987).

⁴ Seamus Heaney *The Redress of Poetry* (London: Faber and Faber, 1995).

